

всичко съ голѣмо търпение, безъ никакъвъ протестъ и негодуване. Като виждалъ това, господарьтъ му често го биелъ, измжчвалъ, да го предизвика, но не могълъ. Единъ день той натисналъ крака му силно, да види, нѣма ли поне този пътъ да протестира, но Епиктетъ равнодушно го погледналъ и казалъ: Господарю, не натискай толкова силно крака ми, защото ще се счупи и не ще мога да ти служа, както трѣбва. Господарьтъ продължавалъ да натиска, докато счупилъ крака му. — Видѣ ли, господарю, че счупи крака ми? Сега и да искамъ, не мога вече да работя, както по-рано. За характера и доблестьта му, римскиятъ патриций го освободилъ, като му казалъ: Ти заслужавашъ да бждешъ свободенъ! Епиктетъ отишълъ въ отечеството си — Гърция, дето, въ скоро време, се прочулъ като виденъ философъ. Едно счупване на крака му станало причина да се освободи, да стане свободенъ гражданинъ и прочутъ философъ въ Гърция. Какъ постъпва обикновениятъ човѣкъ, ако нѣкой натисне крака му и го счупи? Нека се осмѣли нѣкой да натисне и счупи съзнателно крака на единъ обикновецъ! Той ще разбере, съ кого е ималъ работа.

Христосъ казва: „Радвайте се“. Защо? — Защото отсега нататъкъ господаритѣ ви нѣма вече да чупятъ краката ви. Радвайте се, защото отсега нататъкъ нѣма да имате нужда отъ неправилно придобити богатства. Да се радватъ добритѣ и праведнитѣ хора, защото небето работи за тѣхъ. Нѣкой казва, че изоралъ нивата си. Нищо особено не е направилъ той. Благодарете на червеитѣ, които неуморно разораватъ земята и помагатъ на земеделеца. Безъ тѣхъ човѣкъ малко работа би свършилъ. Който прилага Христовото учение, малко ще работи, голѣми придобивки ще има. Споредъ това учение, човѣкъ трѣбва да работи най-много деветъ часа презъ деня: три часа физически трудъ, три часа за ума и три часа за сърдцето си. При това положение, животътъ на хората ще бжде приятенъ и ще се осмисли. Човѣкъ нѣма да умира, но ще се видоизмѣня. За да разбере Христовото учение и да го приложи, човѣкъ трѣбва да има будно съзнание, да работи върху себе си, да се освободи отъ вътрешния страхъ. Това не става изведнѣжъ. Духовнитѣ работи ставатъ бавно, а човѣшкитѣ — бързо. Божественото започва отъ малкитѣ работи и по-